

Tilskud til Beplantning af den Del af Arealerne, som egner sig dertil, og at paabegynde Beplantningen i Foraarstiden uden at afvente Hedeselskabets endelige Erklæring.

Hermed tror jeg at have besvaret de fleste af de fremkomne Spørgsmaal. Jeg vil slutte med at udtale en Tak til Finansudvalget, fordi det har tiltraadt de Ændringsforslag, jeg har stillet.

Mads Larsen: Det forekommer mig, at den højtærede Minister har gjort sig skyldig i at misforstaa mig paa ikke mindre end to Omraader; og jeg tror ikke, at min Tale var saa uklar med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af Statens Gaarde, at dette var nødvendigt. Jeg har aldeles ikke argumenteret for, at vi skulde omdanne Statens Gaard i Jullerup til en Opdragelsesanstalt. Jeg har tværtimod betegnet den som et Optagelseshjem, der i nogen Maade kunde aflaste de nuværende Opdragelsesanstalter, netop for at betone Karakteren af, at de paagældende skulde ind under en friere Opdragelse end den, de maatte være undergivne, hvis der var Tale om en almindelig Opdragelsesanstalt, for derved at jævne dem Overgangen til at kunne komme ud og leve under Livets almindelige Forhold. Jeg har ikke haft i mine Tanker, end sige udtalt noget som helst om, at Gaarden skulde ind under Justitsministeriet. Det har hele Tiden været Forudsætningen ikke alene af Hensyn til de testamentariske Bestemmelser, men ogsaa ifølge selve Sagens Natur, at den maatte blive under Landbrugsministeriet. Ministeren siger endvidere, at hvis Gaarden skulde anvendes i det nævnte Øjemed, maatte der bygges, Bygningerne er smaa i Forhold til Landbrugets Størrelse. Ja, det kan jeg i og for sig give den højtærede Minister Ret i, men der er jo for øvrigt ikke Anvendelse for saa store Bygninger under Landbrugets nuværende Driftsmetoder, hvor man f. Eks. anvender Selybindere til Kornet, og dette derved ikke kommer til at fylde saa meget som før. Det er derfor muligt, at man kunde indrette den ene Lade til Bolig for disse nye Landvæsenselever. For øvrigt skulde jeg ikke have noget som helst imod at foretage de nødvendige Forandringer af Gaardens Bygninger, naar man blot kom til at anvende Gaarden til det af mig nævnte Formaal. Det er nemlig den Form for Anvendelse, som jeg tror vil være den forstandigste og rigtigste. Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Ud-

talelser med Hensyn til Anvendelsen var lidet oplysende. Jeg fik ikke rigtig Indtryk af, om han er en Tilhænger af at gøre noget alvorligt i denne Sag. Derfor vil jeg rette det Spørgsmaal til ham, om han straks vil gaa i Gang med Forhandlingerne med Justitsministeriet og Overværgeraadet, for at denne Plan eventuelt kan realiseres. Jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Udtalelser i saa Henseende. Thi det er for mig meget om at gøre, at der virkelig kommer noget ud af denne Sag.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Jeg vil først udtale min Tak og Anerkendelse til Ministeren, fordi han er villig til at tage mod de to Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, det ene til § 1 og det andet til § 13, om, at Anmærkningen vedrørende Landbohøjskolen skal udgaa. Jeg vil dernæst fremsætte nogle Bemærkninger til adskillige af de Udtalelser, der er faldet.

Med Hensyn til de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) og det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), om Benyttelse af Statens Gaard i Jullerup, vil jeg sige, at jeg tror, at Ministeren har opfattet Forholdet lidt forkert. Jeg tror ikke, der er nogen Uoverensstemmelse mellem de to Medlemmers Opfattelse af, hvorledes denne Gaard skulde anvendes. Jeg kan fuldt ud slutte mig til den Opfattelse, at det vil være rigtigt at antage disse unge Mennesker, større Drengene og maaske Piger, efter Konfirmationsalderen og uddanne dem i praktisk Landbrug. Og jeg er vis paa, at der ikke er nogen testamentarisk Bestemmelse i Vejen for, at noget saadant kan etableres. I den Beretning, som Statens Planteavlssudvalg har afgivet for Finansaaaret 1916—17, findes der ikke blot en Beskrivelse af Gaarden med dens Jordtilliggende, men ogsaa selve Testamentet. Enken, der har foræret Gaarden til Staten, skriver i dette, at hun nærmest har tænkt sig, at Gaarden vil blive anvendt som en saakaldt Forsøgsgaard med Hensyn til Planteavl, mulig i Forbindelse med praktisk Oplæring af unge Mennesker i Landbrug. Derefter er der ikke noget til Hinder for, at man kan antage disse unge Mennesker efter Konfirmationsalderen til Oplæring i Landbrug. Og jeg vil tro, at det er godt og praktisk. Det er godt og sundt for unge Mennesker at komme ud paa Landet, det er mange Gange bedre end at komme ind i en eller anden Livs-